

JUTGES

- **Etimologia:** Nom hebreu (*shoftim*, שופטים) amb què s'anomenaven els líders guerrers que guiaren els israelites després de la mort de Moisès i abans de la monarquia. Sorgien d'entre el poble i a través d'ells YHWH alliberava Israel dels seus enemics.

PRIMER TESTAMENT

Composició

- **Data:** s. VI a.C.
- **Lloc:** Probablement a Canaan
- **Idioma original:** Hebreu **הַשֹּׁפְטִים**
- **Autor(s):** Les *sagues de salvadors* (relats magnificats, cap. 3-16) són més antigues, i semblen narracions d'autors independents mitificades amb el temps i recopilades. L'autor deuteronomista (Dtr) les introdueix enmig d'una reflexió per mostrar un Israel infidel i per això assetjat per enemics.

Jt

Estructura

- Jt 1,1-3,6: PRÒLEG HISTÒRIC
 - 1: Llista de tribus que no pogueren expulsar de Canaan
 - 2: "Trailer" del llibre en forma de cercle viciós:
- Jt 3,7-16,31: DOTZE JUTGES PER ALLIBERAR ISRAEL
 - 1 ○ 3a: **OTNIEL**. Contra **Cuixan-Rixataim** (8 anys)
 - 2 ○ 3b: **EHUD**. Contra **Moab** (18 anys)
 - 3 ■ 3b: Xamgar. Contra **filisteus**
 - 4 ○ 4-5: **DÈBORA**. Contra **ciutats cananees** (20 anys)
 - 5 ○ 6-9: **GEDEÓ**. Contra **madianites** (7 anys)
 - 6 ■ 10a: Tolà
 - 7 ■ 10a: Jaïr
 - 8 ○ 10b-12a: **JEFTÈ**. Contra **ammonites** (18 anys)
 - 9 ■ 12b: Ibsan
 - 10 ■ 12b: Elon
 - 11 ■ 12b: Abdon
 - 12 ○ 13-16: **SAMSÓ**. Contra **filisteus** (40 anys)
- Jt 17-21: APÈNDIX
 - 17-18: 1r APÈNDIX. Micà i els danites. Destrucció de Laïx
 - 19-21: 2n APÈNDIX. Crim benjaminites a Guibà + Guerra

Gèneres literaris dominants

Idees principals

- Si bé Js subratllava la conquesta contundent de *tota* la terra de Canaan, Jt testifica les moltes dificultats, i que la **infidelitat d'Israel és el que el porta a constants derrotes** davant d'enemics.
- La intenció de destruir tribus cananees és evitar (1) **corrupció moral** i (2) **adoració d'altres déus amb sacrificis d'infants**, fets repugnants per a YHWH.
- Dins l'espiral d'infidelitat i opressió, l'**Esperit omple el cor d'uns herois (jutges)** per alliberar el poble d'Israel. **COM fer-ho és decisió humana**, i les seves maneres salvatges acaben allunyant-se del Déu de l'Aliança.

Destinatari

El **poble d'Israel**, que davant la destrucció de Jerusalem i l'exili a Babilònia (587 aC) necessita comprendre que allò que ha originat tanta desgràcia —la rebel·lió a la Llei de Déu— ja ve des del principi de l'Aliança.

En aquell temps no hi havia rei a Israel
I tothom feia el que li semblava.

Cites memorables

- Jo us he tret d'Egipte i us he portat a la terra que vaig prometre als vostres pares. Vaig jurar que no trencaria mai la meua aliança amb vosaltres; vosaltres, per la vostra part, no havíeu de fer aliança amb els habitants d'aquest país i havíeu de destruir els seus altars. Però no m'heu obeït. Per què heu obrat així? Ara, doncs, jo us dic que no els expulsaré de davant vostre. Ells se us clavaràn al costat i els seus déus seran per a vosaltres un parany. (Jt 2,1-3)
- Sempre que sortien a combatre, la mà del Senyor es girava contra ells, tal com els havia dit i jurat. Israel es trobava en una situació de greu perill. Llavors el Senyor els enviava jutges que alliberaven els israelites de les mans dels qui saquejaven el país. Però els israelites no feien cas dels seus jutges: tornaven a prostituir-se amb altres déus i els adoraven. Aviat s'allunyaven del camí seguit pels seus pares, que havien obeït els manaments del Senyor: ells no els imitaven. (Jt 2,15-17)